

Артем ВОРОНІН

курсант ННППФПНП

Наталія КОМИХ

доцент кафедри гуманітарних

дисциплін та психології

поліцейської діяльності

Дніпровського державного

університету внутрішніх справ,

кандидат соціологічних наук,

доцент

КІБЕРБУЛІНГ ДІТЕЙ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА

Сучасне суспільство неможливо уявити без інформаційно-комунікаційних технологій, а також комп'ютерних систем, що здійснюють значний вплив майже на всі сфери суспільного життя. В цьому контексті особливу занепокоєність викликають так звані «кіберзагрози», чії негативні наслідки мають непередбачуваний характер та завдають шкоди найуразливішій категорії населення – дітям. Адже, діти швидко орієнтуються у віртуальному світі, відкривають власні способи використання новітніх можливостей інформаційно-комунікаційних технологій, розвивають нові потреби.

На сьогоднішній день, велика увага науковців приділяється поведінці дітей у мережі Інтернет, бо вони є її найактивнішими користувачами. Особливостями дитячого віку є стрімкі зміни у психо-фізичному стані, що можуть призводити до проявів агресивної поведінки як у реальному, так і у віртуальному просторі. З кожним роком кількість юних користувачів мережі збільшується на 30 %.[1, с. 6] Інтернет у сьогоднішній став невід'ємною частиною життя сучасних дітей, їхнім найближчим оточенням та, що важливо, джерелом знань про навколишній світ.

Важливо звернути увагу на вплив негативних явищ, із якими можуть зіштовхнутися діти під час користування мережею Інтернет та дуже важливим є те, що самі ж вони можуть чинити шкоду іншим користувачам мережі. Аналізуючи статистичні дані, що надає Інтернет Асоціація України, ми можемо дійти до висновків, що в Україні користуються Інтернет-мережею 21,6 млн користувачів. Проникнення Інтернету складає 64,8 %. Дані показники засвідчують, що діти є активними користувачами Інтернет мережі. У ході дослідження було виявлено, що 50% опитаних юних користувачів проводять у мережі Інтернет від двох до п'яти годин на день, а 25 % більше ніж 5 годин на день. [2, с. 1-2].

Кібербулінг – це та форма агресії, на яку дуже легко натрапити у мережі Інтернет. Це явище не залежить від місця знаходження агресора та жертви та

може мати різні прояви, які ми розглянемо далі. Кібербулінг – це новітня форма агресії, що передбачає жорстокі дії з метою дошкулити, нашкодити, принизити людину з використанням інформаційно-комунікаційних засобів: мобільних телефонів, електронної пошти, соціальних мереж тощо. [3, с. 2] Україна робить великі звершення на шляху профілактики різних соціально-негативних явищ, у тому числі і у кібер-просторі. Втім на мою думку, профілактиці кібербулінгу приділено недостатньо уваги, тому доцільним є дослідити дану проблему та визначити шляхи її вирішення.

Кібербулінг може завдавати шкоди, навіть якщо жертва намагається ігнорувати образи й не звертати на них уваги, надзвичайно негативно впливає на психічний стан дитини, залишаючи подекуди психологічні травми на все життя. У сучасній правовій доктрині поняття кібербулінгу, на відміну від поняття булінгу, майже не досліджувалося, проте наразі активно використовується психологами та науковцями з метою визначення форм протидії даному явищу. Наука адміністративного права розглядає кібербулінг крізь призму останніх змін до чинного законодавства України. [4]

Отже, враховуючи вимоги сьогодення, а також сучасну небезпеку кібербулінгу в Україні, виникає життєва необхідність в активізації діяльності органів державної влади щодо забезпечення нормативно-правового регулювання та розробки дієвого механізму з протидії кібербулінгу, а також здійснення ґрунтовних наукових досліджень з проблематики протидії кібербулінгу. На сьогоднішній день існує маса методів протидії кібербулінгу, але проблема того, чому він виникає, чому діти проявляють жорстокість у мережі, лишається відкритою.

Список використаних джерел

1. Дослідження кібербулінгу. *Центр інформації про права людини*. 21.07.2017. URL : <https://humanrights.org.ua/material/>.
2. Міхеєва О. Ю., Міхеєва О.Ю. Кібербулінг як соціально-педагогічна проблема, 2018. с.1-2. URL :<https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/3464/3429>.
3. Найдьонова Л.А. Кібербулінг або агресія в інтернеті: способи розпізнання і захист дитини *Методичні рекомендації* К., 2014. с.2 URL : <https://mediaosvita.org.ua/wp-content/uploads/2017/11/KIBERBULLING-ABO-AGRESIYA-V-INTERNETI-SPOSOBY-ROZPIZNANNYA-I-ZAHYST-DYTYNY-.pdf>.
4. Закон про булінг: відповідальність за цькування у школі. URL : <https://ldn.org.ua/consultations/zakon-pro-bulinh-vidpovidalnist-za-tskuvannya-u-shkoli/>.